

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Poligráf

XXII. évfolyam 4. szám - 2012. december 19.

Emlékeztető az Iskolatanács 2012. december 11-i üléséről

Jelen voltak:

Osztályok	Diákok	Szülők
Guru	Gyenis Mihály	Rákár Szabó Natália
MáGia	Rozs Barbara	Rozs Gergely
DolceVita	–	Fincza Erika
ZÓNA	Tótfalusi Péter	Eckendorfer Zoltán
JOKER	Füstös Viktor	–
VaGabond	–	Mentler Gyula
CarpediM	–	Gelléri Tamás
L-ME	Kiss Kata	Gara Mária
NOVA	–	Ruzsa Ágota
Déjà vu	–	Kocsis Anikó
HaRibó	–	Spilák Klára
MannA	–	Török Katalin
Fibonacci	–	Philipp Tibor
Hoppá	–	–
ZOÉ	–	–
CLASS	–	–
NEON	–	Halmos Júlia
Poligon	–	–
Tanerők	Hartmann Ibolya, Jakab Judit, Szász Kata	
Vendég	Nagy Ilona (tanár), Nádori Lídia (Guru)	

Napirendi pont: a Szervezeti és Működési Szabályzat megvitatása.

Az ülés előtti időszakban több előterjesztés is érkezett az IT-tagok részére az SzMSz újragondolásával, aktualizálásával, módosításával kapcsolatban. Ezek közül Philipp Tiborét fogadtuk el kiindulópontnak, amely szerint a legfontosabb eldöntendő kérdés, hogy fenn akarjuk-e tartani az iskolai demokrácia intézmény-

rendszerét, vagy fel akarjuk számolni azt, esetleg valamilyen, a korábnál korlátosabb, a törvényi lehetőségek által meghatározott demokráciát szeretnénk megerősíteni?

A hozzászólások tanúsága szerint az Iskolatanács tagságának bizalma töretlen a Politechnikum iránt. Ugyanakkor a demokratikus elvi keretek megléte sem csorbulhat. Ennek érdekében szeretnénk, ha a legközelebbi ülésen a Koordinációs Bizottmány ill. a Kuratórium is képviseltetné magát, és megerősítené a tagokat abban, hogy az új törvényi előírásokkal kompatibilis pedagógiai program, benne az SzMSz és a Házirend ugyanazt a demokratikus és humanisztikus működést biztosítja az IT-nek, mint a kezdetek óta, és a tanács jogai és hatásköre nem változik.

Legközelebb ugyanezt a témát folytatjuk.

Jövőre először Boldogasszony havának 15. napján találkozunk 16:30-kor valószínűleg a könyvtárban.

Mindenkinek szép karácsonyt és eredményes új esztendőt kívánok:

Budapest, 2012. december 12.

Jakab Judit jegyző

FIGYELEM!

**A SZÉPÉSZETI BIZOTTSÁG DECEMBERI TEREMSZEMLÉJE
– A FELSŐOKTATÁSI KERETSZÁMOK ELLENI DIÁKSZTRÁJK MIATT –
ELMARADT. AZ ÚJ ESZTENDŐBEN 2013. JANUÁR 10-ÉN DÉLUTÁN
KERÜL SOR A MUSTRÁRA.**

**Addig MÉG LEHET PADOKAT TISZTOGATNI, FALAKAT DEKORÁLNI.
A TÉT TOVÁBBRA IS 25 SOROLÓ-PONT.**

Iskolabíróági hír

Órai fegyelmezetlenség

Időpont: 2012. 11. 28.

Bírók: Melegh Mónika szülő, Szabó Katinika diák, Surányi Anna tanár

A panaszolt: egy tizedik osztályos tanuló

A panaszosok: két angoltanár

Résztevők: az egyik panaszos, a panaszolt édesanyja és az egyik osztályfőnök.

Előzmények: a panaszoltat a panaszosok azért panaszolták be, mert ebben az évben a tanuló nem működik együtt az angolórákon, magyarul beszélget, és volt egy kiemelkedő eset is: az egyik angolórán zacskóból készített magának és a mellette ülőnek fejdísz, ezzel elérve, hogy legalább negyed órán keresztül az egész csoport ehhez a problémához asszisztáljon.

Tárgyalás: Az Iskolabíróság ismertette a panaszt. A panaszolt elismerte, hogy a panasz helytálló. A tárgyalás során mindkét fél azt erősítette meg, hogy a diák tavaly ugyan nagyon lelkesen tanulta az angolt, de idén elveszítette a motivációját. A csoportban a jobb angolosok közé tartozik, állítása szerint szokott is előre dolgozni, mert meg akarja tanulni a nyelvet. Arra a kérdésre, hogy miért zavarja az óra menetét, ha ő is szeretne haladni, az volt a válasza, hogy egyrészt unja az aktuális anyagokat, másrészt ha a barátai mellett ül, akkor nehezebbé esik figyelni – szívesebben élnek szociális életet. Az osztályfőnök megerősítette, hogy a panaszolt sok helyzetben szívesebben választja a könnyebb utat. Arra a felvetésre, hogy mi lenne, ha küzdene azért, hogy egy jobb csoportba kerüljön, a tanuló nem volt nyitott. Állítása szerint szereti az aktuális csoportját. Mind a panaszos, mind a panaszolt elmondása szerint a tanuló hozzáállása a

panaszemelés óta pozitív irányba változott. Mivel a bíróság úgy látta, hogy a diák esetében a legnagyobb probléma az önfegyelem és a motivációhiány, a következő határozatot hozta.

Határozat:

1. Az Iskolabíróság döntése szerint a panaszolt fegyelmi fokozatot nem kap.
2. Az Iskolabíróság határozatában arra kötelezi a panaszoltat, hogy a határozat kézhezvételétől február 28-ig magatartásfüzetet kell vezetnie az angolórákon (mindkét szaktanár óráin). A panaszolt ígéretet tett arra, hogy a magatartásfüzetbe kizárólag pozitív megjegyzések fognak kerülni az ő órai munkájára vonatkozólag. A magatartásfüzetet február 28-án be kell nyújtania az IB-nek.
3. Az Iskolabíróság határozatában arra is kötelezi a panaszoltat, hogy a határozat kézhezvételétől olyan ember mellé üljön az angolórákon, akivel szívesen beszélgetne – ahogy azt eddig tette –, és annak ellenére, hogy egy barátja mellett ül, beszélgetés helyett aktívan kell részt vennie az órákon, a többieket is motiválva a munkára.
4. Valamint az Iskolabíróság határozatában arra is kötelezi a panaszoltat, hogy a határozat kézhezvételétől két héten át minden angolórán készítsen feljegyzést arról, hogy a többiek hogy dolgoznak az órán. Az aktív órai munkát plusszal, a sok beszélgetést, az óra menetének akadályoztatását mínusszal jelölje. A feljegyzéseket minden óra után az angoltanárral alá kell íratnia. A feljegyzések alapján megfigyeléseit egy cikkben kell összefoglalnia a Poligráfba. A cikket és az annak megírásához szolgáló jegyzeteit az IB-nek be kell nyújtania december 19-ig.

5. Amennyiben a panaszolt nem tesz eleget a határozat valamely pontjának, az IB ismét összeül, hogy újratárgyalja a tanuló helyzetét.

Indoklás: a panaszolt több ponton megsértette a Politechnikum Háziarendjét. A tárgyaláson az derült ki, hogy ugyan tisztában van az iskola Háziarendjével, ám mivel elvesztette a motivációját az angoltanulást illetően, nem működik együtt az órákon, és a társai figyelmét is elvonja. Az Iskolabíróság figyelembe vette azt, hogy a tanuló a tavalyi évben az egyik leg-

jobb angolos volt a csoportban, és idén is a jobbak közé tartozik – angoltudás szerinti. A panaszemelés óta saját elmondása szerint sokkal együttműködőbb az órákon – ezt az angoltanár is megerősítette. Enyhítő körülménynek tekintette az IB azt is, hogy a panaszoltnak ez az első feljelentése eddigi iskolai pályafutása alatt, ezért most fegyelmi fokozatot nem kapott.

2012. november. 29.

Az Iskolabíróság nevében:

Surányi Anna

Gazdagodás

Kövágó Dömötör (NEON) igen sok klassz könyvet ajándékozott az iskolának. Nagy-nagy köszönet érte.

A könyvtáros

Íme a

XVII. TORNAHÁZI PARTY TANÁR-DIÁK MÉRKŐZÉSEINEK EREDMÉNYEI 2012. december havának 7. napján

Sportágak	Fiúk		Lányok	
	Tanarak	Diákok	Tanarak	Diákok
Floorball	3	2	2	4
Kosárlabda	4	14	10	4
Labdarúgás	1	3	2	1

	Tanarak	Diákok
Röplabda	25	20
Győzelmek száma összesen	4	3

Gratulálunk minden kedves fellépőnek és játékosnak!
Köszönjük a lelkes részvételt! Jövőre, veletek, ugyanitt!

a Testkultúra munkacsoport

Mikulás esti túlélőtúra

Öt éve vettük át Szmeskó Jánosék hagyatékát, a túlélőtúrák szervezését, és ha jól emlékszem, az ő általuk irányított, öt évvel ezelőtti téli túlélőn volt utoljára ilyen didergető, emberpróbáló hideg. Ám szerencsére az időjárással ellentétben a hangulat egy percig sem volt fagyos, sőt igen vidáman indult meg a hatvan résztvevő este 10 után a Nyugati pályaudvar felé. Onnan vasúton jutottak el a versenyzők Nagymarosra. (Itt kell megköszönnünk Heckmann Ágnes és Fekete Ádám tanerők segítségét, akik a vonatkozás alatt felügyelték a csapatot, ugyanis amíg ők voltak a vonattal, addig mi Robbal két autóval jutottunk le a túra kiindulópontjára.) Miután megtörtént a nagy találkozás, egy gyors csapatfotózásra került sor, merthogy a pompás Mikulás- és krampuszjelmezekbe öltözött csoportokat az örökkévalóság számára is megörökítettük. (A Poli honlapon megtekinthetőek.)

Éjfélkor startoltak a csapatok. Az idei túra célja: eljutni a fénymásolt térképen bejelölt állomásokig, s közben lehetőség volt alternatív pontokat is megtalálni, amiket aztán fotóval a célban igazolni kellett értékes pluszpontokért. A Börzsöny több pontján lévő állomásokon csupa ismerős arccal találkozhattak a csapatok: Robbal és velem.

A túra alapvetően sikeresnek volt mondható: a 15 csoportból egy csapatnak sikerült is az előírt feltételek mellett időre beérkezni a célba. Igaz, hat csapat tette még tiszteletét a célban, de a szabályoknak csak egy csapat tudott megfelelni. Ebből még számológép nélkül is kiszámítható, hogy kilenc csapat adta fel va-

lahol útközben a túrát, s ezen nem is lehet csodálkozni. A mínusz 8 fok körüli hideg, a havas útviszonyok és a metsző északi szél igazán küzdelmessé tette a cirka 22 km-es távot. A győztes csapat tagjai a szokásosnak megfelelően ingyenesen vehetnek részt a következő túlélőtúrán, és a karácsonyi ünnepségen egy értékes ajándékcsomaggal gazdagodnak majd!

Adorján András

Survival Hike 2012.1

Nothing like a bit of snow and temperatures dipping to minus 10 Celsius to keep the Fall Survival Hike exciting.

There were 15 teams at the start line and a mere 22 kilometers and 11 hours later the last “survivors” crossed the finish line. Well, that sounds nice, but a total of 5 teams reached the finish lines and only 4 of those had actually completed all the compulsory stages. The remaining 10 teams gave up at some point in the night.

I suppose the cold was too much for them. Too bad, they missed out on a great night. Several participants were even lucky enough to see some wild boar! And the tea provided by the organizing committee’s seminal figure, namely Adorján András was also available to those who made it to the first check point.

I would suggest that you all come to Survival Hike 2012.2, AKA, the Spring Survival Hike to celebrate the liberation of Budapest on April, 4!

See you there, you know you want to, you know you can. Be there or be square. It’s where all the fun will be that night!

Rob Dawson

SIKEREK

Tisztelt Igazgató Asszony!

A több évtizedes hagyományt folytatva a Budapesti Diáksport Szövetség idén is értékeli, jutalmazza a fővárosi iskolák és diákok diákolimpiákon elért kiemelkedő eredményét. Az idei díjátadó ünnepségen a 2011/2012. tanév országos diákolimpiai döntőkön leg-eredményesebben szereplő általános és középiskolás tanulókat, csapatokat jutalmazzuk.

Örömmel tudatjuk, hogy iskolájuk tanulói, **Renner Luca Boglárka, Zóna** (atlétika) és **Kaminszky Bence, CarpediM** (úszás) díjazásban részesül. Kérjük, biztosítsa a diák részvételét az ünnepségen.

A díjátadó ünnepség időpontja: 2012. december 10. (hétfő) 15 óra, helyszíne Magyar Sport Háza, 1. emeleti konferencia terem (1146 Budapest, Istvánmezei út 1-3).

Az eredményhez gratulálunk.

Budapest, 2012. december 7.

Tisztelettel:

Varga András

a Budapesti Diáksport Szövetség elnöke

Sikeres B2 (középfokú) nyelvvizsgát tett angol nyelvből:

Borenich Levente (Manna)

Gratulálunk!

Heckmann Ágnes és az angol munkacsoport

Comenius Live

The first meeting in Enghien

This is my first year here in Poli, and I signed up for the Comenius LIVE afternoon class, because it sound to be interesting to me and because I knew that if you are a hardworker and very lucky you can travel and represent your country. Well I was working hard and I was lucky, so I got the chance to go to the first meeting in Belgium. Now, after the trip I am really interested in this whole programme and I won't work just to travel, I will because I want to.

But what is this whole programm about? As I got it, it is about educating smart European citizens by normal students. That's why all eight participating countries (Italy, France, Holland, Poland, Spain, Belgium, Germany and Hungary) have to work on cases in different topics. These topics are for example History, Sport and Law system. Two countries are working on one topic, making two different cases. Hungary's topic is law system and we decided to make a case about torrent downloading. Because our case was not finished, we went to Belgium without a case. We thought that this will be embarrassing, because we thought we are going to be the only ones who have no case. But we were wrong, most of the delegations didn't have a concrete case to present, so we were alright. And anyway there was something else to present.

At the first workshop every country had to present their school, and I think that our presentation was quite good. You have to imagine this whole workshop-thing, like we were in a parliament or somewhere where everything is very formal. These workshops(the big ones, where all of the

countries were there) were organized in a large room with many chairs put behind each other like in a cinema, so everyone can see the stage where the presentation had to be hold. There were other workshops too(the little ones), but that was only with your partner country. On Hungary's case we had to work together with the Holland school. On these workshops we were discussing how we should build up our case, how would it be easy. At the end of these little workshops the partners had to present to the other countries what they have done. Some of the countries who already had its case were presenting them to us. It went in a way like they were telling their case and after that they showed us the questions we will have to answer later. When we could read the questions, we could ask things we didn't understand or suggest some things what we thought was a better way.

Of course we didn't sit in the schools conference room all day. We had a guided tour in the school, which was actually enormous(it has its own church too!). And we were in the big park of Enghien, and we were in Brussels and in Brouge too. And well let's face it, every teenager hates just sitting at home in the evening so two times we were in a pub, and on an other night we went to bowl. We had all of our programs with our hosts who were really nice with everyone.

So all together I have to say that I'm really glad that I had the chance to go to Belgium, I had a lot of fun and I think I am ready to work on this project for the next two years.

Dénes Renáta (VaGabond)

The Belgian group

It started in September when I applied to Comenius project. I noticed the main differences to the last Comenius. The teachers and the project. We collected cases, but we need only one. 'How can we choose the best?'-asked the teachers... I didn't think that I could travel to Belgium this year. My plan was to travel to France next year, but Rob told me that two people can join the Belgian group. I caught on!

We took only one big luggage, where we put our gifts, liquids etc., and everybody brought their own smaller pack.

That was the second flight in my life.

Unfortunately the plane was full, and we needed a lot of time to search a free seat. The arrival to Brussel was between 4 and 5 o'clock. One teacher took us to Enghien, where we met our hosts. We tried the newest pizzeria of the town. I ordered thick pasta, but it was thicker than I thought. Later I arrived at our village. I got to know the family.

The first morning I woke up earlier than usually in Hungary. Darkness, sleeping

deprived. The parents took us to school by car. The project started. The opening was in a big room, where the headmasters welcomed us and every country presented their own schools and something about themselves. We were surprised cause of the microphone.

Local guys introduced the school. Gym, canteen, teachers room, toilets (were always closed), study room, IT rooms, theatre room, church etc.

In the afternoon we worked with Dutch students. (Before that they and the German guys showed their cases.) They told us how can we make our case. We outlined our topics (hacking, torrent downloading, law of privacy), and we all voted for torrent downloading.

The funniest evening program was in Waterloo. There were kids, teachers, headmasters. I learned bowling even though the firsts 3 courses didn't seem.

On Friday we finished collecting ideas and techniques how to make our case. Hopefully the German and Dutch guys were so helpful, and we got a lot of useful tips.

We had time to go to Bruges. The city was great. Streets, chocolate shops and museum, market, lot of restaurants, few tea rooms, cold weather.

The last day I said goodbye to family. Our plane took off at half past five. Before that we went to Brussel. We had lunch and I bought some gifts. I found a big disc shop, so I could select bakelite discs for 5 and 7 euros.

We overlooked the time and we almost missed the plane. BUT luckily, we got home on time.

Miklósi Gábor (Deja Vu)

In Belgium

We arrived in Belgium, at the airport late in the afternoon, and all of us was really tired. We were driven to the hosts' school in Enghien, where we met our hosts, and then we were taken to our accommodations. The first surprising thing for me was that Belgian people give one kiss for everybody as a welcome, and they look at you strangely if you want to raise hands, even if you're a boy or a stranger.

The programme for the whole time was organized by minute to minute. Our hosts' parents drove us from one place to the other.

The second day we went to their school early morning to listen to the introducing performance of every group of nationalities. There were French, Spanish, Italian, German, Polish, Dutch and Belgian groups besides us.

After this part we were showed around their school. It was about five times bigger than Poli, and because it was a very catholic school there were crosses everywhere, in every room, and the school had its own church, which is only used at the ceremony at the end of the year. Although it was big and rich, it was also very rigid so I wouldn't like to go there everyday. On Thursday and Friday afternoon we had workshops in the school. We listened to the performance of Dutch and German people, and talked to them about our future case in the topic of internet crime, asking for ideas, and practices in connection with it.

It already found out on the first day, that this programme is much more formal and much more serious than I had expected before, and it has a much bigger importance in some countries, than at our place. Some of the people went to Comenius program because of their future carrier in that direction, and how I remember most of the

groups get credits for their condolence. On Sunday in the evening we were taken to play bowling, also with the parents and teachers. I got to be the last in every games, but despite of this it was one of the programmes I enjoyed the most.

On Friday afternoon we were showed around Enghien, which city I liked the most during our trip. It is a small beautiful city. The best thing about it for me was that it was more crowded and lifelily than a village in Hungary, but less crowded and more peacefully than a town so perfect for living. On Saturday we went to Brugge by train. It was so beautiful, with old gothic buildings. We went around the city, travelled by boat and visited a chocolate museum. After that we went to a „goodbye party” with the other students.

On Sunday we said goodbye to our hosts, and went to Brussel by train. It was raining a little bit, and was also cold, and the shops were closed, so it supposed not to be the best time for sightseeing. Brussel itself was a little bit worse than I had expected. It was beautiful, but dirty, and I couldn't find any special thing about it.

After this visit we went to the airport by train, and after some lower barriers we succeeded to get on the plane and fly home.

Kelen Zsófia (CarpediM)

Belgium Comenius trip

First day when we arrived, we went to our host's school, and we met there our hosts, and their teachers, who were all very friendly. After we went to eat a pizza. It was a small but cute, small pizza restaurant, with very nice people and awesome pizza, and after we drank some awesome Belgian beer, in a quite intimate bar. The next day we had a very intensive work at the Belgian school. We saw presentations about the cases of other countries, like the one of the Germans about the Second World War, or of the Netherlands about the boy from Angola, which was the best from all. The story and the questions were very good, or as we thought at least. But after they finished, all of the people started criticising them. In the afternoon we worked in a small group with the team from Holland, and we informed them about our situation, and discussed which topic we should choose from the three facilities, discussing all the advantages and disadvantages. Then everybody went home, and had an awesome dinner. For example I had steak with frit and salad which was the best dinner, I've had for a long time. In the evening we went to Waterloo where we saw the beautiful statue of the battle of Waterloo. After we went to a bowling place where we had an awesome party with all the kids from Comenius project playing bowling, etc... The next day we had hard work again at the school, with first some presentations, and after working with the Dutch team, making the base of our case and questionnaire. In the evening we had a great party in a disco pub, with memorable moments. The next day we went to city Bruges, which was absolutely awesome

and beautiful. We had a city walking and boating tour, in the old town and in the chocolate factory. After we had an awful lunch. In the evening we had also a party in some small village which was not really memorable. On the last day we went very early to Bruxelles, where we had some free time to do shopping and sight seeing, but for me most of the city was just disappointing, only the head square and the surrounding streets were interesting, and some churches, and the gofri. Finally we arrived at home.

Van der lek Boldizsár (HaRibó)

English corner “Monkeying Around” News by Guru and Mária

The Poli

In my first day in Poli, I met my friends. I came in Mária's class. I made lots of friends in Poli. My teacher's are Márta and Géza. I sat next to Babu and Lili. There was a freshman ball, for VaGabond, Guru and Mária. It was really cool! My best friend in Guru is Ati, Luca, Emma, maybe Csák and Matyi. Every day, I am at school from 8:00 to 14:15.

Vidák Andris (MG)

New classes in Poli

The Közgazdasági Politechnikum has got two new classes. They are called Guru and Mária. In the beginning of the school year they were in a freshmen camp. There were a lot of games and the classes could get to know each other. They met a real ghost called Poli-szellem. He initiated the classes. After that they got to know the school's rules and the building. It took 3 days. Then they began good classes in Poli.

Kovács Ati (GU)

Our first week

Our first week in Poli was really exciting. When we heard the bells rang we were like: Woow! That was some kind of magic for us, I think. We went to every little place of Poli. We saw the beautiful, pink Poli-House, we played in the gym hall, we made clay things with Éva. In the breaks, we often monkey-ed around in the Dühöngő or we stayed in the class and we listened to music from mobile phone or from the school radio and we danced and sang. So our first week was big fun!

Rozs Barbi (MG)

In September we came to this school and we made friends at freshmen camp. We had a good time. And we chose the class name: Guru. We met our teachers who taught us. We had a lot of fun at the lessons.

October: The teachers were harder than in September.

November: We had a lot of fun and we cleaned our classroom and decorated it.

December: We had a lot to learn.

Gábor Bence (GU)

The freshmen's camp

I was there, in the camp but I asked other kids, how they felt about it. I enjoyed it very much, and I think it was awesome. It's a very good way to make acquaintances with each other. So, I asked Barbi, and Lili about the camp.

“So...How was the freshmen's camp?

Did you enjoy it, and what was your best memory from the camp? And which programme did you enjoy the most?”

And she answered:

„Well.. The freshmen's camp was really cool. I liked it a lot. The most amusing part of it ... well probably it was the water fight... It was really exciting. And of course to meet with the Poli-ghost. And I sang a lot so it was cool.”

Lili's answers for the same questions:

„I really liked the camp. The best part of it was the water fight and the trip. I chatted a lot in the evening.”

I think the organizers did it well.

Bori (MG)

Freshmen Camp

Me and my class were in freshmen camp in September. The place where we were was very nice. The camp was not boring because Sapi and his team organized many programmes. We played football, hide-and-seek, table tennis, and billiard. We did not sleep at night because we talked to each other. In the morning it was very annoying when we woke up from Sapi's horn. We had a great time in the freshmen camp. We did not forget the freshmen camp.

Lászlófalvi Domi (MG)

The first 3 months

Well, in my opinion, maybe we changed during this time. But this is not a problem, because throughout the 7th year there is a very good community, and we've had a good time (will have a good time after that). We went through a lot of things, and found our place in Poli. I think no matter what happens, we will always be here for each other.

Lea (GU)

The Ball

The ball was held on Friday 12 October in Poli. This ball is a rite of passage where you must do several tests to become a "real Poli student". These tests are very funny.

The first half of the programme was outside in the "Cage". Here the funniest test was when students had to ride small children's motorbikes.

The second half of the programme was inside. Some of the tests were very yuckie. For example, when three students had to eat chocolate pudding out of babies' diapers.

At the end of the ceremony, we took an

oath and received our T-shirts with the Poli logo.

We had a great time and thanks for the organizers.

Luca (GU)

The Survival Hike

We started the tour from the school reception. We went to the Western Railway Station. Our train left at 11.00 o'clock. We arrived 1 hour later in Nagymaros at 12.00 o'clock. We started the tour near the Nagymaros Railway Station.

In my group we were four of us: Máté Benedek Mag, Olivér Nagy, Zsuzsanna Faragó, (Mag Máté Benedek's mum) and Me. We weren't at the first meeting point, but we were the first group at the second and the third meeting points. We didn't win but we were the second.

16 groups started the tour but only 6 finished it. My group's name was Scouts, and in my group there were M&G students.

Kovács Marcell (MG)

Gymnastics house party

Gymnastics house party is a party at the Gymnastics house. It is a party in December. I wanted to go but this year I couldn't go to this party. A teacher-student competition, a common dining, lots of stunts were there to look at. After the party the survivor hike started. The survivor hike concerns the fact that teams are about a place in the evening where it is necessary to visit dots whole evening, many teams give it up, some fejezi only in. In the morning onto seven o'clock his end generally.

Král Tomi (GU)

IRODALMI HÁZIVERSENY

A NOVEMBERI KÉRDÉSEK MEGOLDÁSAI

I. A tájnyelvi zöldségnövények köznyelvi megfelelői:

málé, puj, tengeri, törökbúza	kukorica
bandurka, földialma, kolompér, pityóka	burgonya
faszuly, fuszulyka, paszuly, törökborsó	bab
naprapergő, tányéricsa, tányérrózsa, tányérvirág	napraforgó
burgi, burgundi, gyökér, murok	répa
laboda, paraj, pinót, zöldlapu	spenót
kékparadicsom, papmony, patlizsán, salamontöke	padlizsán
kertifiola, rózsakel, virágkáposzta, virágkel	karfiol
deble, dinka, döblec, úritök	sütőtök
bobojó, járáncsalma, padlászika, paradicsa	paradicsom

II. Családban marad:

ZRÍNYI	Miklós, Szigetvár hős védelmezője Péter, horvát bán, Habsburg-ellenes összeesküvő Ilona, Munkács várának védője
SZÉCHÉNYI- SZÉCHENYI	Ferenc, könyvtár- és múzeumalapító István, a tudományos akadémia megalapítója Ödön, a magyarországi tűzoltóság megteremtője
LATABÁR	Endre, miskolci és kassai színigazgató Árpád, népszerű táncoskomikus Kálmán, az Operettszínház örökös tagja
BENEDEK	Elek, a magyar gyermekirodalom jeles képviselője Marcell, író, esztéta István, író, orvos, polihisztor
ESTERHÁZY	Miklós, Magyarország nádora, a család vagyonának megalapozója Pál, költő, zeneszerző Miklós József a fertődi kastély építtetője
KARINTHY	Frigyes, író, humorista Ferenc, író, drámaszerző Márton, rendező, színigazgató
RÁKÓCZI	Zsigmond, erdélyi fejedelem (1607-1608) György erdélyi fejedelem (1648-1660) Ferenc, a Habsburg-ellenes felkelés vezetője

III. Nem magyar írók neve:

Ágh István, német író, a <i>Sakknovella</i> szerzője	STEPHAN ZWEIG
Csillogás Frigyes, német költő, író, a <i>Tell Vilmos</i> szerzője	F. SCHILLER
Ember Tamás: Nobel-díjas német író	THOMAS MANN
Énekes Izsák, többek között <i>A rabszolga</i> című regény írója	ISAAC SINGER
Forrás János, fabuláiról nevezetes francia író	LA FONTAINE
Gyökér János, francia drámaíró, a <i>Phaedra</i> szerzője	JEAN RACINE
Keserű Miksa, orosz író, az <i>Éjjeli menedékhely</i> megalkotója	MAXIM GORKIJ
Kövér Leó: orosz író, a <i>Háború és béke</i> szerzője	LEV TOLSZTOJ
Lándzсарázó Vilmos: angol drámaíró, az „avoni hattyú”	W. SHAKESPEARE
Molnár Artúr, amerikai drámaíró, <i>Az ügynök halála</i> szerzője	ARTHUR MILLER
Sebes Jonatán: Liliput megteremtője	JONATHAN SWIFT

IV. Jelentős városok:

Képfestő múzeumáról is nevezetes város. – A római katolikus egyház feje	PÁPA
Az „ezerjő” városa. – Spanyolországot is meghódító népcsoport.	MÓR
A vizek városa. – Öreg bácsika	TATA
Halászlevéről is ismert Duna-parti város. – Keserves állapota.	BAJA
Ez a város egyik északi megyénk névadója. – Szenvedélyes, vad.	HEVES
Ez a város egyik déli megyénk névadója. – Nyugodt, kiegyensúlyozott.	BÉKÉS
Bakonyi iparváros. – Szájának külső, izmos, pirosas széle.	AJKA
Zagyva-parti város. – Tizenkétszer öt.	HATVAN
A szlovén határhoz közel fekvő város. – Lejjebb levő	LENTI
Papírgyártásáról is nevezetes Duna-parti város. – Alsó végtag nélküli	LÁBATLAN
A Mátraalján fekvő város. – Gömbölyű ékszerrel ellátott.	GYÖNGYÖS
Osztrák határ menti hegyi község. – Személyemmel.	VELEM

Megfejtők:

CSÁNYI DÁNIEL (ZÓNA), CSENDES MÁRK (POLIGON), CSER BENCE (CLASS),
 DOBOS GERGŐ (HARIBÓ), MÁRKUS DÁNIEL (CARPEDIUM), MÁRTON KRISZTINA
 (CLASS), RÁCZ JUDIT (FIBONACCI), SÁGHI NÓRA (DOLCEVITA), SZÁLI KRISTÓF
 (CLASS), SZÁSZ NIKOLETTA (DEJA VU), SZŐNYEI ESZTER (MANNA),
 VARGA ZOLTÁN (MÁGIA), VIDÁK ANNA (MANNA)

GRATULÁLOK!

DECEMBERI forduló

LEADÁSI HATÁRIDŐ: 2013. JANUÁR 7.

I. Keveredés 20 pont

Melyik négy, három illetve ugyancsak három szólas szavai keveredtek össze? Mi a jelentésük ezeknek a kötött szókapcsolatoknak?

A/ a, bocskorban, Csáki, csizmában, csoda, csöbörből, három, kezdte, minden, mint, napig, olyan, szalmája, tart, végezte, vödörbe

B/ a, a, a, a, foltját, foltos, fűzfavessző, hajlik, megtalálja, mint, mint, rongyos, szebb, zsák

C/ Babér, Babonaság, bagoly, bolondság, de, feje, mondja, nagy, nem, számára, terem, van, verébnék

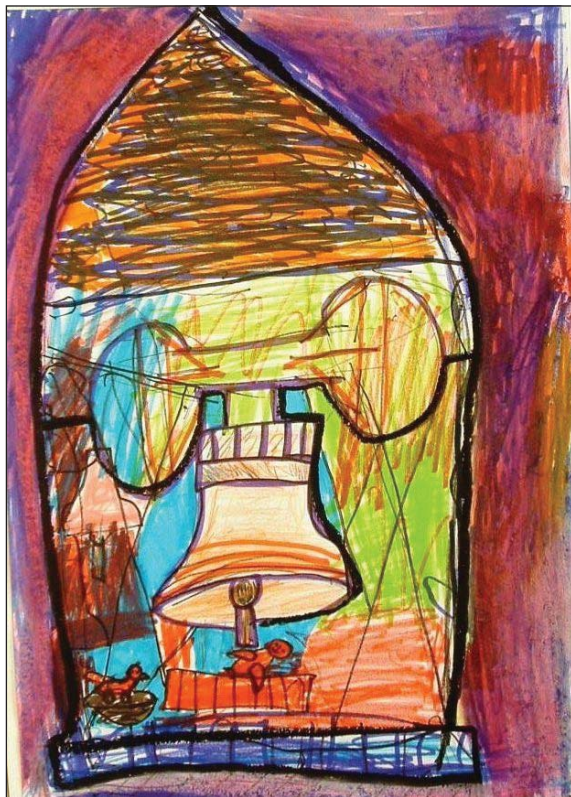
II. Helyettesítsd az X-eket a szavakban úgy, hogy függőlegesen is értelmes kifejezést kapj! Jó megoldás esetén egy zeneszám címét olvashatod. Melyik együttes számáról van szó? 10 pont

LOXOS
 SZXBB
 KAXNA
 SÁXTÁ
 ÜGXES
 ZSXLT
 KOXZÓ
 ÖSXZE
 MÁXLI
 GYXRT
 MEXÉL
 BOXOZ
 SZXBA
 GYXRI
 KEXGE
 IMXKE
 MÁXOL
 BUXÍT

III. A függőleges oszlopban megadott szavaknak mely megfelelőit találd a vízszintes sorokban? 10 pont

Briliáns	édes sütemény	gyémánt	hajfesték	ragyogó
Írisz	bőrbetegség	liliomféle	rizses étel	szemhártya
Korona	fejdísz	fúrószerszám	pénznem	talajművelő eszköz
Mandarin	gyümölcs	hangszer	kínai előljáró	sportrepülőgép
Pikoló	hangszer	kártyajáték	pislákoló fény	soradag

Zen-e

Először csak az ütem, majd szépen lassan a dallam is felszívódik, egészen beborítva testem. A lassú kezdet, mikor még csak hallom kívülállóként. Körül fog s karjaiba vesz, egyre közelebb hatolva hozzám. Mikor elér végre, az első természetesen az alapütem, mely megadja szívem ritmusát is. Kúszva megy bensőmben, az artériákon át a szívemhez, mely eleinte nem fogadja be. Mint mindig, most is hamar megadja magát és átveszi lüktetését. Innét már nincs visszaút, szétárad az egész testemben. Érzem, ahogy minden porcikám egyszerre mozdul, egyenletesen s mi először idegen volt, most már megnyugtatóan ismerős.

A következő minden más, mely már a dallamot képezi, olvadt folyamként jön felém. Át-

tör minden gátat, berobban, de mégis lassan árad szét. Kívülről, egyszerre, mindenhol rohmoz meg s dübörgő testemet lefegyverzi. Mintha csak egy szivacs lennék, szívom magamba ezt az elegyet, mely olvadt aranyhoz hasonló, csak sokkal könnyebb, felhő könnyedségű.

Testem immár nem csak lüktetve dobog, átvette a dallam hullámának ringatását, vele úszik szerteküldve e tengerbe dübörgő életét.

Az énekhang nem testem célozza meg, rögtön az agyra támad, letaglózó győzelmet aratva elmém felett. Sikeres ostroma után kiszakít kalitkából s röplüni tanít, észre se veszem, mikor marad le, és repülök magamtól. Gyors tanulás volt, semmi akadály nem hátráltatott, könnyen libbentem tova a már óceánná dagadt folyamom felett.

A lég is belereszketett dobbanásaimba, a hullámok eggyé váltak a horizonttal.

Az egész egy nagy kavalkád volt, ha akartam se tudtam volna különválasztani őket. Távolinak tűnt az idő mint olyan és az az időszak, mikor még külön voltam mindentől. Egy álomnak tetsző lény lettem néhány röpke percre (a „valóságban”), de bennem egy egész új világ jött létre. Mindenre képes voltam s mindenhol ott voltam, magam voltam a mindenség, a zene mindensége, maga a zene.

Szabó Katus, Hoppá

Kosztolányi Dezső: Ajándék

Aranyvirgácsot, vörös ördögöt és ezüst-cukorkát veszek egy öt éves kisleánynak. A cukrászdában, ahol ezen az ünnepen szorongok, velem együtt egész tömeg várakozik. Miniszteri tanácsos és kis pesztonka, grófné és vargainas egymás mellett. Mind egyik vásárolni akar, s adni, adni.

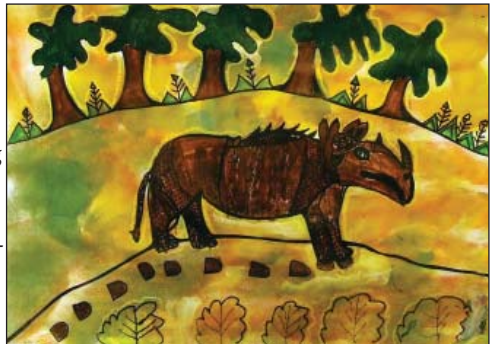
Nézegetem őket. Feltűnik, hogy milyen áhítatosak, boldogok valamennyien. Mintha az a szándék, hogy visznek valamit valakinek, máris kielégítette volna őket. Nem türelmetlenkednek, nem tolakszanak. Szemükben előre az ünnep lángja tündöklök föl, az öröm visszfénye. Belefeledkeznek az ácsorgásba. Senki se siet. Ott állanak a pogány-keresztény emlékek között, s szemlélnek az évezredek során elcsenevésesedett és megszelídült jelképeket, a kegyesen be-aranyozott vesszőnyalábokat, a pokolvörös hártypapírba csomagolt édességeket, melyek még a germán hitregéből maradtak itt, s földi létünk legnagyobb kérdéseire emlékeztetnek bennünket, a bűnre és bűnhődésre, az erényre és jutalomra. Tűnődve válogatnak közülük. Gondolatban szeretnének elvinni az egész cukrászdát kedveiknek. Ez a megindult és csöndes embercsoport egy másik embercsoportot idéz eszembe, az estélyi ruhás hölgyeket és frakos urakat, akik előkelő kerti ünnepélyek tortákkal, pástétomokkal rakott asztalait rohamozzák meg, hogy mennél előbb érkezzenek oda, mert ezek nem adni akarnak, hanem kapni, kapni.

Vajon melyik is a nagyobb boldogság? Az ősembert úgy képzeljük el, hogy ragadozó volt, s csak a birtoklásban találta meg barbár örömét. De ez nyilván tévedés. Ma is ismerjük a vadnépeket, melyek hajlam, műveltség, lelkiállat tekintetében egy szinten mozognak a hajdani ősemberrel. Ezek pedig nem ilyenek. A kutatók, akik náluk jártak, azt vallják, hogy egyik legnagyobb

– mindennapos – szenvedélyük az ajándékozás. Így például a pápuák csak azért termesztik burgonyájukat, hogy odaadják másoknak. Gyűjtenek is kagylót, de hatalmukat nem a birtoklásban érzik, hanem az adakozásban. Amint Róheim Géza elmé- sen és talpraesetten mondja: »Apró ajándékokkal ingerlik egymást.« Tulajdonuk voltaképp mozgó holmi. Amijük van, azt állandóan csereberélik. Kis ajándékot adnak, s titokban nagyobbbat remélnék helyette: szeretetet.

Bizonyára mi is az ősemberek ivadékai vagyunk. Szeretünk kapni, de adni talán még inkább. Csak nagyon kevesen vannak, akik vérmérsékletük szerint teljesen beérik a kapás örömevel. A kapás valaminek az ígérete és kezdete. Van-e olyan kincs és gazdagság, mely ne volna a maga valóságában siralmas szegénység ahhoz képest, amit csak remélünk?

Álmodozásomból a cukrász rezgett föl, aki az iránt érdeklődik, mit vásárolok. Megveszem az aranyvirgácsot, a vörös ördögöt és az ezüstcukorkát. De még mindig sokáig időzöm a cukrászdában. A többiek is, akik már csomagjukat ott szorongatják hónuk alatt. Élvezik a pillanatot. Ez az igazi ünnep. Amikor kimegyünk az utcára, szinte sajnáljuk azokat, akik csak kapni fognak.

Hans Christian Andersen: A fenyőfa

(Részlet)

Állt az erdőben egy szép, sudár kis fenyőfa; jó helye volt: nap is érte, levegő is simogatta, idősebb társai, lucfenyők, jejenyefenyők zúgtak körülötte. De a kis fenyőnek minden vágya az volt, hogy magasabbra nőjön; a meleg napot, az üdítő levegőt sem élvezte, s ügyet se vetett a parasztyerekekre, akik ott jártak-keltek, fecsegték körülötte, amikor szamócaért, málnáért mentek az erdőre. Sokszor egy egész köcsöggel szedtek, máskor szalmaszála fűzték fel a szamócaszemeket, aztán leültek pihenni a kis fenyő tövébe, és azt mondták:

– Milyen szép ez a kicsi fa!

S ezt a kis fenyő nem szívesen hallgatta.

A következő esztendőben egy jókora új hajtással lett magasabb, majd újabb egy év múlva még egy hajtással; a fenyőhajtásokból mindig meg lehet mondani, hány éves a fa.

– Ó, ha akkora lehetnék én is, mint a társaim! – sóhajtotta a kis fenyőfa. – Akkor messzire szétterjeszhetném ágaimat, koronámmal pedig kitekinthetnék a nagyvilágba. Madarak fészkelnek az ágaim között, ha szél támad, én is olyan méltóságosan bólogatnék, mint azok ott! És nem örült a napfénynek, sem a madárkáknek, még a szép piros felhőknek sem, amelyek napkeltekor, napnyugtakor elvitorláztak fölötte.

Elközelgett a tél, csillogó fehér hótakaró borított körülötte mindent, néha egy-egy nyúl iramodott el arra, és futtában átugrotta a kis fenyőt – ó, milyen bosszantó volt! Két tél is elmúlt, míg végre a harmadikon akkorára nőtt, hogy a nyulak nem ugorhatták át, megkerülték. Ó, nőni, nőni, nagyra nőni és hatalmasra, mégiscsak ez ér a legtöbbet ezen a világon – áhítozott a kis fenyő.

Ősszel favágók jöttek az erdőre, és minden esztendőben kidöntöttek néhányat a legmagasabb fák közül. A fiatal fenyő, amely időközben szépen felcseperedett, reszketve figyelte: a fenséges faóriások recsegge-ropogva zuhantak a földre. Fejszé-vel lecsapkodták ágait, csupaszon heverték; így ágaitól fosztottan, soványan alig lehetett megismerni őket. Aztán szekerre emelték a rönköket, a lovak közé csaptak, és elvitték őket az erdőről.

Hová vihették? S mi várhat rájuk?

Tavasszal, amikor a fecskék, gólyák visszatértek, megkérdezte tőlük a fenyő:

– Nem tudjátok, hová vitték a társaimat? Nem találkoztatok velük az úton?

A fecskék nem tudtak róluk, de egy öreg gólya hosszan elgondolkozott, aztán bólintott, és azt mondta:

– Alighanem láttam a társaidat. Amikor Egyiptomból útra keltem, új hajókat láttam a tengeren. Pompás árbocaik voltak, a társaidból faraghatták őket, mert fenyőillatuk volt. Köszöntöttem is őket, de igen magasan hordták a fejüket.

– Ó, lennék csak magasabb! Most a tengert járhatnám. Milyen is az a tenger, mesélj róla!

– Hosszú volna arról a mese! – felelte a gólya, és továbblépdelt.

– Örülj az ifúságodnak! – intették a napsugarak. – Örülj üde hajtásaidnak, a fiatal erőnek, ami betölt.

És a szél csókot lehelt a fára, a harmat megkönnyezte, de a kis fenyőfa mindebből semmit sem értett.

Karácsony táján aztán fiatal fenyőket is kivágtak az erdőn, még olyanokat is, amelyek zsengebbek voltak ennél a nyughatatlan, mindig útra kívánczozó fenyőfánál.

Ezekről a zsenge fákról – a legszebbeket válogatták ki – nem csapkodták le a gallyakat, úgy rakták szekérrre, s a lovak ezeket is elvitték az erdőből.

– Ugyan hová viszik őket? – töprengett a mi fenyőfánk. – Nem nagyobbak nálam, volt köztük egy, amelyik még kisebb is, mint én. Mért hagyhatták meg az ágaikat? Hová vihette őket a szekér?

– Mi tudjuk! Mi tudjuk! – zsinatoltak a verebek. – Lent a városban belestünk itt is, ott is a házak ablakán. Tudjuk, hová mentek a szekéren. Olyan pompa és fény veszi körül őket, amilyenről te nem is álmodol! Bekukucskáltunk az ablakokon, és láttuk őket: meleg szobában álltak, szépséges díszekkel, aranyalmával, mézeskaláccsal, sokféle játékkal aggatták tele az ágaikat, s az ágak hegyén gyertyák fénylettek.

– És aztán? – kérdezte a fenyőfa, és reszketett minden ága. – És aztán? Aztán mi történt?

– Többet nem láttunk. De ez felejthetetlen szép volt.

– Hát énram vajon milyen sors vár, megjárhatom-e ezt a ragyogó utat? – sóvárgott a fenyőfa. – Hiszen ez még nagyszerűbb, mint a tengereket járni! Ó, hogy epedek, hogy vágyakozom! Bár itt volna már újra a karácsony! Vagyok már olyan magas és terebélyes, mint a társaim, akiket tavaly a városba vittek. Csak már szekérrre emelnének! Csak ott állhatnék már a meleg szobában, pompa és fényesség közepette! Vajon mi következik aztán? Biztosan még jobb lesz, még szebb, különben minek díszítenének föl olyan gazdagon? Utána még nagyszerűbb, még pompásabb dolgok várnak rám. De mik azok? Ó, hogy mennék már, hogy vágyom el innét! Magam sem tudom, mi leit.

– Örülj nekünk! – mondta a levegő meg a napsugár. – Örülj az üde ifjúságnak

itt az Isten szabad ege alatt!

De a fenyőfa nekik sem tudott örülni. Nőtt, nőtt, ahogy csak erejétől telt, s zöldellt télen-nyáron. Az emberek, akik látták sötétzöld pompájában, azt mondták: »De szép fa ez!« És karácsony táján őt vágták ki elsőnek. Velejég hatolt a fejsze-csapás, s egy mély sóhajjal elzuhant. Kínzó fájdalmat érzett, s féláljultan feküdt a földön: nem tudott most a szerencsésére gondolni, elszomorította, hogy meg kell válnia szülőföldjétől, a helytől, ahol felnivelkedett; tudta, hogy nem látja soha többé kedves öregebb társait, körül a kis bokrokat, virágokat, talán még a madárkákat sem. Bizony, az utazás nem volt kellemes.

Csak akkor tért újra magához, amikor társaival együtt lerakták egy udvaron, s hallotta, hogy egy ember így szól:

– Ez a legszebb! Ezt választjuk!

Aztán két díszruhás inas egy szép, tágas terembe vitte a fenyőfát. A falakon körrös-körül arcképek függtek, a terebélyes cserépkályha mellett magas kínai vázák pompáztak, oroszlánál a fedelükön; hintaszékek, selyemhuzatú heverők voltak a nagy szobában, meg hatalmas asztalok, tele képeskönyvekkel, játékokkal, amelyek százszor száz tallérba kerültek – legalábbis így mondták a gyerekek. A fenyőfát egy homokkal megtöltött nagy hordóba állították; a hordót senki sem láthatta, mert zöld szövetrel vonták be, és egy nagy, tarka szőnyegre állították. Ó, hogy remegett a fenyőfa! Várta, hogy mi következik. Inasok és szobalányok léptek a szobába, és díszítéséhez láttak. Színes papírból kivágott kis hálókat aggattak ágaira, a hálókat cukorkákkal töltötték meg; aranyozott almát, diót függesztettek fel gallyaira – mintha csak rajta termettek volna. Ágai hegyére vagy száz piros, kék, fehér gyertyácskát erősítettek. Zöld tűi között ba-

bák ringatóztak – a fenyőfa még sohasem látott ilyeneket –, fönt, a fa csúcán pedig egy nagy aranycsillag tündöklött. Szép volt, ó, milyen szépséges szép!

– Ma este – mondták körülötte –, ma este meggyújtjuk minden gyertyáját.

– Ó, csak már este volna! – sóvárgott a fenyőfa. – Csak meggyújtanák már a gyertyáimat! Vajon mi következik aztán? Eljönnek-e őrösök az erdőből, s látnak-e engem? Bekukucskálnak-e a verebek? Gyökeret ereszték-e itt, s így állok-e feldíszítve télen-nyáron, mindig?

Mert így képzelte, s a roppant vágyakozásba belefájdult a kérge, a kéregfájás pedig éppen úgy gyötri a fákat, mint az embereket a fejfájás.

Aztán végre meggyújtották a gyertyákat az ágain. Micsoda ragyogás! Micsoda pompa! A fenyőfának minden ága beleremegett; az egyik gyertya le is perzselt a zöld tűt egy jó darabon.

– Jaj, istenem! – kiáltották a szobalányok, s gyorsan eloltották a tüzet.

Most már vigyáznia kellett, nehogy megint elfogja a remegés. Pedig, ó, hogy félt! Folyton attól reszketett, hogy valamelyik ékességét elveszíti – szinte esztét a kápráztató ragyogás. De egyszer csak kitárult a szárnyas ajtó, s egy sereg gyerekek rontott be, olyan hevesen, mintha föl akarnak dönteni a fát. A felnőttek nyugodt léptekkel követték őket. A kicsinyek némán álltak egy pillanatra, aztán megint kitört belőlük az ujjongás, de úgy, hogy zengett belé a nagy szoba. Körültáncolták a fenyőfát, és egymás után szedegették le róla az ajándékokat.

– Mit akarnak? – töprengett a fa. – Mi lesz velem? A gyertyák tövig égtek az ágain, s akkor gyorsan elfújták őket, aztán megengedték a gyerekeknek, hogy leszedjék a fáról, amit csak megkívánnak. Azok

megrohmozták, hogy csak úgy recsegték az ágai; ha a csúcát meg az aranycsillagot nem erősítették volna a mennyezethez, talán fel is döntenék.

A gyerekek boldogan ugráltak körülötte pompás játékaikkal; a fára már ügyet sem vetett senki, legfeljebb az öreg dajka pillantott ágai közé, de ő is csak azt nézte, nem felejtettek-e egy almát vagy fűgét a fán.

– Most egy mesét! Egy mesét! – kuncyaráltak a gyerekek egy alacsony, kövér embernek, és odavonszolták a fenyőfa alá. A kövér ember leült a fa tövébe.

– Itt erdőben vagyunk – mondta –, s hátha a fának is hasznára válik, ha meghallgatja a mesét. Hanem igazán csak egy mesét mondok el. Válasszatok: Mákszem Matyiról akartok hallani vagy Együgyű Jánosról, aki lebecskézett a grádcison, mégis becsületet nyert, és feleségül kapta a királykisasszonyt?

– Mákszem Matyiról mesélj! – kiáltották néhányan. – Együgyű Jánosról! – követelték a többiek. Nagy zsvaj kerekedett. Csak a fenyőfa állt szótlanul tündödvé, s azt gondolta: »Velem már nem törődnek!« Pedig hát ő már kivette a részét a dicsőségből.

Rab Zsuzsa fordítása

Illatos mézeskalács-figurák

Hozzávalók:

- 50 dkg sima liszt,
- 1 tojás,
- 5 dkg margarin,
- 1.5 dl méz,
- 2 dl porcukor,
- 1 kávéskanál fahéj,
- 1 mokkáskanál összetört szegfűszeg,
- 1 csipet szerecsendió,
- 2 csepp keserűmandula likőraroma,
- 1 evőkanál rum,
- 1 citrom héja lereszelve,
- fél kávéskanál szódadikarbóna.

A mázhoz és a díszítéshez:

porcukor, tojásfehérje, citromlé,
mandula, cukorgyöngy.

Készítése:

A langyosra melegített mézet elkeverjük a fűszerekkel, rummal, citromhéjjal, keserűmandula likőraromával, a margarinnal, a cukorral és a tojással, majd ezután hozzáadjuk a lisztet, amelybe előzőleg beledolgoztuk a szódadikarbónát. A masszát összegyúrjuk, cipóvá formáljuk és néhány órára hidegre tesszük. Fél cm vastagra kinyújtjuk, és különböző figurákat szaggatunk ki belőle. A tisztított mandulával a sütés előtt, a cukormázzal és a cukorgyönggyel a sütés után díszítjük a tésztát.

Ha különleges figurákra vágunk, akkor kartonpapírra rajzoljunk formákat, és azokat éles késsel, apró vágásokkal vágjuk körül. A tésztát margarinozott tepsiben kb. 10-15 perc alatt sül meg.

A cukormázhoz 1 tojásfehérjét 10-15 dkg porcukorral és pár csepp citromlével olyan sűrűre keverünk, hogy ne csöpöngen le.

Aranyköpések

- ars poetica = életképet kifejező mű
- virágköltészet

Változatok Petőfi Sándor verscímeire:

- (Cipruslombok Etelke sírjáról helyett) Citruslombok Iluskám felett
- Cipruslevél Etelka sírhalmára
- (Megy a juhász számarón helyett) Megy a paraszt számarháton
- (A természet vadvirága helyett) Élet vadvirága
- (Hortobágyi kocsmárosné helyett) A kiskunsági kocsmában

Tartalom

IT-émlékeztető	2
Bírósági hír	4
Tornaházi parti.....	6
A Túlélőtúráról angolul és magyarul	7
Sikerek	8
Dénes Renáta Belgiumban	9
Kelen Zsófi brüsszeli élményei	10
Miklósi Gábor utazott	11
Van der Lek Boldizsár és a Comenius.....	12
A Guru és a Mágia angol sarka.....	13
Irodalmi háziverseny	15
Szabó Katus Zen-e.....	18
Kosztolányi Dezső ajándéka.....	19
Andersen mesél	20
Mézeskalácsrecept.....	23
Aranyköpések.....	23
Jókívánság.....	24

Az illusztrációk az *Igazgyöngy* Művészeti Iskola diákjainak keze munkáját dicsérik.
Köszönjük

KEDVES POLITECHNIKUSOK!

**LEGYEN MINDENKINEK GYÖNYÖRŰSZÉP KARÁCSONYA,
ÉS AZ ÚJ ESZTENDŐ HOZZA MEG MINDAZT,
AMIRE ki-ki ÁHÍTOZIK!**

A SZERK.

A Közgazdasági Politechnikum lapja
P>liográf
2011

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Felelős kiadó: Diósi Alojzia

Felelős és tördelő szerkesztő: Jakab Judit

Postacím: 1096 Budapest, Vendel utca 3.

e-mail: jjudit@poli.hu, internet: www.poli.hu, helyi hálózat: P:\poligraf

Készül az A-Z Buda CopyCAT Kft. sokszorosító műhelyében